

පුරා චරිතයක් ඉන්ද්‍රිය දේශයේ නැව් තොටින් නැව් තොටට ගොඩ බැස වෙළඳු බඩු පටවාගෙන එංගලන්තයට පෙරළා යාත්‍රා කරන ගමනේ දී අපගේ නොකොච්ච වර්ණිත කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්ද්‍රිය සාගරයේ බෙංගාල සමුද්‍රවංකය අති බිහිසුණු බවට පත් කළ මෙම චණ්ඩමාරයක කොතරම් අකාරයක් වී ද යත්, නොකො කීපයක් ම මුහුදු බත් විය. අපගේ නොකොච්චද මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට පුර්ව අපි නැවේ මහ කුඹය කපාලීමු. මේ හේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරී ගන්නට අපට පුළුවන් වුවද, මහ කුඹයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාර්යයක් විය. එහෙයින් ලංකාදීපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විපතට පත් අපට පිහිට වෙතියි විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් රෙදිපිළි ද රැගෙන අපගේ නොකොච්ච කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු අප එහි වෙළඳාම් කළ යුතු බවත් ෆෝර්ට් සැන්ට් පෝර්ස් හි බ්‍රිතාන් වෙළඳු නියෝජිත තැන්පත් තෝමස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්නා සිටියේ ය. මේ අනුව, අනිනවයෙන් කුඹයක් තනා ගන්නාතුරු වෙළඳහෙළඳාම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු භාණ්ඩ ද රැගෙන අපි ලංකාදීපයේ වෙරළට ගොඩ බැස්සෙමු.

නොකොච්ච වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුක්‍රමයෙන් රට මැද්දට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ මෙහි වැසියන් අප කෙරෙහි ලජ්ජාසහගත කුලපි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කටයුතු හැඟිම්වලින් පසුවන බව ය. පුද්ගලයන් නැති වෙළඳු ගනුදෙනු සඳහා අපේ ජාතිය මේ දිවයිනට ගොඩ බට පුර්ව අවස්ථාව මෙය බැවින් මෙහි ජනතාව අප අවිශ්වාස කටයුතු තැනැත්තන් හැටියට සැලකීමේ පුද්ගලයන් නැති. අපි කොට්ටියරම් වාරයේ නැංගුරම් ලා නැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර මොහොතක වුව ද දිවයිනට එන්නට පරදු වීමු. ගම් මැද්දේ ඇවිද්දේ. මෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිත්‍ර වූ එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරුණිකව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිදු අතවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව මෙම ප්‍රදේශයේ පාලක නිලධාරියා අපට සලකර සිටි බැවින්, අපි සිත් සේ දවසේ ගත කළෙමු. අපේ මුදල්වලින් අපට අවශ්‍ය ආහාර පානදිය ගන්නට ද අපට පුළුවන් විය.